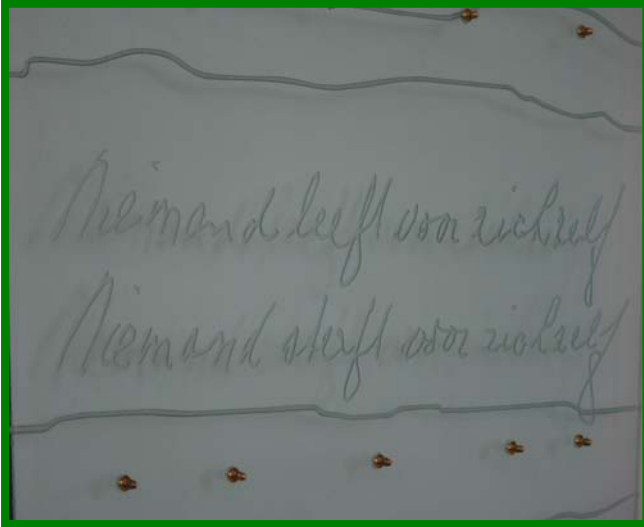

DE GEDENKPLAATS

INGEBRUIKNAME

De glazen gedenkplaats op de zijmuur naast de hoofdingang is op 22 november 2009 officieel in gebruik genomen. Ouderling en voorzitter van de taakgroep Pastoraat, mw. Joke Stam, heeft symbolisch één onbeschreven groen kruisje op de glazen plaat gehangen. Dit kruisje blijft altijd hangen en is bedoeld om al die namen te vertegenwoordigen die niet (meer) op de gedenkplaat hangen maar die wel in ons hart een kostbare plaats blijven bekleden.

'Niemand leeft voor zichzelf, niemand sterft voor zichzelf'

GESCHIEDENIS

In 2007 is binnen de taakgroep Eredienst en de taakgroep Pastoraat het idee ontstaan om een zichtbare gedenkplek in te richten in de kerk om onze overledenen op een passende wijze te gedenken. De taakgroep Eredienst heeft zich bezig gehouden met de materiële kant: hoe gaan de plaat en de kruisjes eruit zien, welke materialen, waar wordt die opgehangen? De taakgroep Pastoraat heeft alles doordacht rondom het gebruik ervan.

Toen dit idee eenmaal was ontstaan, is gezocht naar iemand die hieraan uitvoering zou kunnen geven. Lizette Schoenmaker, kunstenaar uit onze gemeente afkomstig, is door ons benaderd en zij was direct enthousiast om hiermee aan de slag te gaan. Beja Boterman, voorzitter van de taakgroep Eredienst, heeft het gehele proces van ontwerp, vervaardiging en vervoer begeleid. Onze technische mannen, Roel Habiecht en Henk Kars, hebben de plaat bevestigd op de muur.

We hebben Lizette gevraagd naar hoe dit kunststuk is ontstaan:

"Gedenken hoef je niet alleen thuis te doen, in de stilte. Het is juist iets wat je samen met anderen, met de gemeente kan doen. De gedenkplaat is dan ook groot en goed zichtbaar in de kerk. Hij geeft iedere overleden geliefde een ereplaats. De kruisjes zijn kleurrijk, even als de mensen wiens naam zij dragen. Ik heb gekozen voor een plaat van glas, materiaal wat past bij een monument voor de overledenen, tegelijkertijd zichtbaar en onzichtbaar. Bovendien past dit duurzame materiaal prachtig in de kerk, bij de natuurstenen vloer en houten banken.

In het midden staat de inscriptie 'Niemand leeft voor zichzelf, niemand sterft voor zichzelf' (Rom. 14: 7), in het kwetsbare handschrift van een mens. Ik ben hiervoor bij een aantal mensen uit de kerk langs gegaan en heb hen gevraagd de tekst op te schrijven. Uit deze verzameling heb ik er één gekozen. Het zal mevrouw Donner misschien verbaasd hebben, maar haar handschrift staat op het uiteindelijke werk. Een bijzondere Bijbeltekst is nu te lezen in het doorleefde handschrift van een bijzonder iemand uit de gemeente. Ik ben heel benieuwd wat het met u doet."

De aardenwerken kruisjes zijn gemaakt door lichamelijk gehandicapten van atelier 'Steengoed' uit 'Heliomare' te Aalsmeer. Er zijn kruisjes in vier kleuren, ter keuze. Joke Slager zal steeds de namen op de kruisjes gaan schrijven.

BETEKENIS

Door te gedénken, zijn degenen die ons ontvallen zijn op de wijze van de herinnering toch nog bij ons. Want in de kerk geloven we dat de dood het laatste woord níet heeft: we leven in de verwachting van de opstanding der doden en we vieren wekelijks in de kerkdiensten de 'gemeenschap der heiligen': daar blijven ook zij die niet meer lichamelijk bij ons zijn toe behoren! Daarom gedenken wij nú. En we doen dat samen. Het is van groot belang dat we als gemeente hier met elkaar in verbondenheid aandacht aan besteden. Door de gedenkplek die we nu in onze kerk hebben, hopen we deze troost zichtbaar te maken.

Op de gedenkplaat staan de woorden van Paulus: 'Niemand leeft voor zichzelf, niemand sterft voor zichzelf' (Romeinen 14:7), dezelfde woorden die wij ook telkens uitspreken wanneer we het overlijden van een lid van de gemeente afkondigen in de kerk. Eigenlijk zijn deze woorden een 'afkorting' van de uitgebreidere tekst uit Romeinen 14:7-9:

Want niemand van ons leeft voor zichzelf, en niemand sterft voor zichzelf; want als wij leven, het is voor de Here, en als wij sterven, het is voor de Here. Hetzij wij dan leven, hetzij wij sterven, wij zijn des Heren'.

Paulus stoot in deze uitspraak door tot de kern van het geloof: van begin tot het eind van ons leven, vanaf de geboorte tot en met onze dood, zijn wij 'van God', zijn eigendom. Die twee momenten van geboren worden en sterven zijn beide mysteriën. Zoals ds. Henk Stam, die van 1966-1972 predikant van de hervormde gemeente van Ouderkerk was, het formuleerde: 'Eerst was ik er niet en straks zal ik er weer niet zijn. Wat van belang is ligt tussen die beide momenten'. Hij is op 29 juli 2009 overleden en begraven vanuit onze kerk. De gedachte aan de dood kan een gevoel van machteloosheid oproepen. Dan zijn Paulus' woorden de ultieme troost: ook in onze dood zijn en blijven wij met de God van het leven verbonden. Deze bijbeltekst stond centraal in de preek van de Gedachtenisdienst van 22 november 2009 waarin we de gedenkplaat in gebruik genomen hebben.

Gebruik

Het kruisje met de naam, geboorte- en overlijdensdatum van de overledene wordt tijdens de kerkelijke rouwplechtigheid op de gedenkplaat gehangen en blijft daarop een vol jaar (gerekend vanaf de datum van overlijden) hangen. Daarna wordt het kruisje door één van de leden van de taakgroep Pastoraat teruggegeven aan de familie van de overledene.

We hopen dat deze plek in onze Amstelkerk een plaats wordt waar de namen van onze geliefde overledenen op waardige wijze een plaats in onze gemeenschap behouden.

Namens de taakgroepen Eredienst en Pastoraat,

Jos de Heer